

קול דמי אחיך צועקים

דברי אמונה בנסיונות הזמן

גליון ד'

ערש"ק נצבים וילך תשס"ג

חובת השעה

יודן וועקט אייך אויף!

גדולי ישראל האבן מעורר געווען יודן אויף דעם גרויסן חיוב פון קדוש ה' און הצלת ישראל, באקאנט צו מאכן פאר אלע גוים אין די וועלט אז די מדינה האט נישט קיין שום שייכות צום כלל ישראל, און ערליכע יודן זענען זיך מתנגד צו דעם, - אבער ליידער האט מען זיי נישט גענוג געהערט, און מען האט זיך זייער ווייניג מתעסק געווען מיט דעם, און לויט וויפיל מען וואלט געדארפט צו טון האט מען נאך כמעט גארנישט געטון, דעריבער איז ליידער דער מצב היינט אז אלע גוים כמעט אן קיין אויסנאם קלערן אז די מדינה טוט פארטרעטן אלע יודן, און האלטן מיט מיטן אויפהאלטן די מדינה, און דאס זיך משתלט זיין אויף די אומה וואס וואוינט דארט, וואס דאס איז גורם צרות מיט הריגות ר"ל.

בשעת די ציוניסטן זענען כופר ומורד אין אייבערשטן בשם "ישראל", און רופן אויס אז דער אידישער פאלק האט איבערגעלאזט די תורה און די אמונה, כפר ישראל באלקיו ר"ל, און די פרומע שטייען-מיט מיט דעם "ישראל" הכופרת, - וועט דער כלל ישראל מאמינים מפרסם זיין אז ישראל נאמן לאלקיו, און יודן האבן נישט ח"ו דאס מינדעסטע שייכות צו דעם ציוניסטישען אפיקורסות.

בשעת די ציוניסטן זענען כופר ר"ל בגזירת הגלות, און זיי - צוזאמען מיט די פרומע- זענען נישט מקבל דעם עול גלות העמים וואס השי"ת האט גוזר געווען, - וועט דער כלל ישראל מאמינים דייקא גיין זיך יא מכניע זיין פאר די גוים להוציא מלבן של צדוקים!

בשעת די ציוניסטן און אויך די פרומע רודפ"ן די פאלעסטינער שוין 70 יאר, און אזוי ארום ווערט נתחלל שם שמים אז יודן זענען רוצחים, אכזרים, נאציס, - וועט דער כלל ישראל מאמינים מפרסם זיין אז דער כלל ישראל האט נישט קיין שייכות צו די אלע מעשים, און אזוי ארום מקדש ה' זיין אז יודן זענען נישט קיין אכזרים.

בשעת די ציוניסטן האבן מצליח געווען אויפצורייצן די גוים אין אר"י אנטקעגן יודן, - וועט דער כלל ישראל זיך מכניע זיין פאר די אומות העולם, אזוי ווי יעקב אבינו ע"ה האט געטאהן פאר עשיו הרשע, (אדני עשו, עבדך יעקב, מנחה לעשו אחיו, וישתחו ארצה שבעה פעמים, ואשלחה להגיד לאדוני למצא חן בעיניך), און דאס האט ער געטאהן אונז צו לערנען וויאזוי מיר זאלן זיך פירן אין גלות, (עו' מפרשים שם, רמב"ן, רבינו בחיי, ספורנו, נועם אלימלך, מאור ושמש) און אזוי האבן זיך טאקע יודן געפירט אין אלע דורות, די תנאים ואמוראים, און אלע גדולי ישראל און שתדלנים אין דעם לאנגען גלות פון 2000 יאר, און מיר רירען זיך נישט אוועק פון זייערע הייליגע וועגן.

מיר בעטן השי"ת דריי מאל א טאג וכל המינים כרגע יאברו אז די ציוניסטישע מדינה זאל ווערן אויסגעריסן פון די וועלט, און אויף די גוים וואס מיר וואוינען אונטער זיי אין גלות בעטן מיר ותטה לב המלכות עלינו לטובה, ביז מיר וועלן זוכה זיין צו די גאולה שלימה בביאת משיח צדקינו, ותמלוך אתה ה' לבדך על כל מעשיך בב"א.

טייערע יודן זרע אברהם יצחק ויעקב רחמנים בני רחמנים הע"י, ליידער ווי באוויסט, גיסט זיך אין אר"י יודיש בלוט ווי וואסער, עטליכע וואכן צוריק זענען גע'הרג'עט געווארן איבער 20 נפשות יקות מ'ישראל ה"י, און דאס איז א המשך פון טויזענטער יודן וואס זענען שוין געבען גע'הרג'עט געווארן זייט די מדינה איז אויפגעשטאנען. מען שטארבט נישט פאר קידוש ה', פאר האלטן שבת און מל'ן קינדער, מען שטארבט פאר אפיקורסות פאר א מדינה, ווייל עס האט זיך פארגליסט פאר א פאר כופרים א מדינה וואס לייקענט אין גלות וגאולה מן השמים, פאר זייער אפיקורסישע תאוה צו זיין גלייך מיט אלע גוים דארפן ר"ל יודן גע'הרגט ווערן!

די ציוניסטן זענען מורד אין דעם פאלק וואס האט געוואיט אין ארץ ישראל, אין יאר תש"ח האבן זיי גע'הרגט א גאנצע שטעטל, און פארטריבן טויזענטער פון זיי, און א גוי איז א גוי, און זייער כעס גייט אן אויף א שרעקליכען אופן, און זיי זענען לוחם נקמה צו נעמען אין זייערע שונאים און מבטל זיין די מדינה.

ליידער ליידער בעזונתינו הרבים איז די גאנצע מרידה געטוהן געווארן בשם ישראל, און כפרט לעצטענס וואס ווי באקאנט זענען פרומע ציוניסטן מפרסם אין די גאנצע וועלט אז מ'דארף זיך שלאגן מיט די גוים, און צוליב דעם איז דער גאנצער כלל ישראל אין א שרעקליכע סכנה ה"י.

וואס איז דער חובת השעה?!

די הצלה פאר יודן איז עוסק זיין בתורה ותפלה, תשובה ומעשים טובים, ובפרט כופר זיין אין ציונות, דאס וועט אראפנעמען דעם קטרוג און חרון אף פון השי"ת און יודן וועלן ניצול ווערן בעזרת השי"ת.

אויך איז דא א ל"ת מפורשת "לא תעמוד על דם רעיק" וואס מען איז מחויב מן התורה צו טון השתדלות פון הצלה, די השתדלות זענען בדרך התורה ובדרכי אבותינו, מפרסם צו זיין פאר די גוים ובפרט די אראבער אז כלל ישראל האט נישט דאס מינדעסטע שייכות צו די ציוניסטישע מדינה, און זענען מקבל דעם עול הגלות באהבה אזוי ווי ס'איז דער רצון השי"ת, און קוקן נאר אויס פאר ישועת ה', מיט משיח צדקינו, און דאס נעמט אראפ זייער כעס פונעם כלל ישראל.

די השתדלות וואס מען איז מחויב צו טון איז שייך אויף פארשידענע אופנים, א ביישפיל, אריינלייגען מודעות אין די גויאשע צייטונגען ובפרט אין די פאלעסטינע צייטונגען, מפרסם זיין בקביעות דאס אויבן דערמאנטע.

יודן זענען רחמנים בני רחמנים, ס'איז דא ב"ה הונדערטער מוסדות פון חסד, יעדע צייט עפענט זיך א פרישע מוסד, ביקור חולים, חברה הצלה, גמ"ח, א.א.וו. מי כעמך ישראל, אבער געוואלד ווי איז אונזער שכל עס האנדלט זיך דאך דא פון נפשות! טייערע יודן וועקט אייך אויף! די תורה זאגט אונז לא תעמוד על דם רעך, יעדער יוד שעמדו רגלי אבותיו על הר סיני איז מחויב זיך צוזאם נעמען מיט נאך אפאר יודן און עוסק זיין אין הצלה, ביז עס וועט זיך הערן א קול אין די גאנצע וועלט פון יודן בכל מקומות מושבותיהם, אז יודן לעבן בהכנעה אונטער די גוים ביז ביאת משיח צדקינו.

דור תהפוכות המה

דברות קודש ממון הגה"צ אבד"ק קראסנא זצ"ל

העונש בא על עוז פריקת עול הגלות, ותחת שישונו מכבירים לבם להתחזק יותר בהכפירה שלהם למרוו נגד אוה"ע

כי אין אלוקי בקרבי מצאוני הרעות האלה.

ואמרתי דיש לרמז בפסוק זה, מה שבדור האחרון הזה קמו אנשי בליעל עם רעיון הצינוני הידוע, והסיתו והדיחו רבים מבני עמינו לפרוק עול גליות אשר נצטוינו מהשי"ת לסבול עולם, ושלא לעלות בחומה ושלא למרוד באומות ושלא לדחוק את הקץ, ובעוה"ר הקימו מדינה בארה"ק עם ממשלת הרשעה, וכל הרעיון מיוסד על כפירה בהשי"ת ובביאת המשיח, והמה השניאו אותנו בעיני האומות לעשות רדיפות והריגות רח"ל. ונודע לכל שיש להם חלק גדול בהשמדת ששה מליאן מאחבנ"י רח"ל, והכל עשו ע"י שמאסו בעול מלכות שמים באמרם לא תצא אלקים בצבאותינו, ובטחו בכוח ידם וצבאם.

והנה בטבע האדם כשהוא בצרה גדולה רח"ל וכמעט שנופל ביאוש בהביטו לשמאל ואין סומך ולימין ואין עוזר, ומוצא עצמו בלי משען ומבטח אזי מי שהוא מאמין בהשי"ת מתאמץ ומתחזק מעצמו ואומר אל לבו לית אנא מוביד סברי מן בריי, ועד"ז מציינו שאמרו ז"ל (מדר"פ שמיני פ"א ז) והי בימי אחז וכו' מה עשה נעל בתי כנסיות ובתי מדרשות וכו' למה נקרא שמו אחז, שאחז בתי כנסיות ובתי מדרשות. ומסיים המדרש שם, שעל אותה שעה נאמר המקרא בישע"י (פ"ח) וחכיתיה לה' המסתיר פניו וגו' אין לך שעה קשה כאותה שעה שנא' בה ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא מאותה שעה וקוית לך, ע"כ. והיינו כדאמרן שהסתר הפנים הנורא גורם להתאמץ ולהתחזק בבטחון ובתקוה עצומה להשי"ת לבדו כי אין מושיע בלתי. וע"י שהוא בעיני עצמו כנעזב ונאבד ח"ו הוא מוציא את עצמו לקוות פני השי"ת ומקיים בקשו פניו תמיד, עד שיורהו השי"ת את המעשה אשר יעשה ויתעורר בקרבו אבירות הלב ויצא מקרבו מחשבות היאוש והעצבות ויחשוב אם אין אני לי מי לי, וגם מן השמים מסייעים אותו ומאירים את עיניו לראות הדרך הישרה, כמו שהי' בכל דור, דור ודור שופטיו ומנהיגיו בכל שנות גלותינו היו מאורי הגולה שהבינו מה לעשות וידעו והשכילו מה היא תועלת הגלות, כמש"כ רבינו הקדוש מהר"ל מפראג ז"ל בספרו נצח ישראל פרק ח"י וזל"ק: הנה בארנו מה שיש בו די מענין מלכות הרביעית אשר חלק השי"ת אליו חלק גדול בעולם עד עידן ועידינן וחכמי אמת והחסידים הקדושים קבלו עול מלכות זה עליהם כאשר עמדו על סוד מלכות רביעית זאת, עכל"ק.

ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא וגו' כי פנה אל אלהים אחרים, - כבר הקשה אוהה"ק למה יסתיר פניו אחרי שהתוודו את חטאתם ואמרו כי אין אלקי בקרבי.

ואמרנו לפרש במה שראינו בעוה"ר בעת המלחמה כאשר השחית הצר הצורר רוב מנין ורוב בנין של כלל ישראל ובלע ה' ולא חמל את כל נאות יעקב, ותחת אשר היה להם לרשעי ישראל להתבונן בדרכיהם הרעים ולשוב מהם, כאשר ראו שיד ה' נגע בנו, אבל לא כן הי' מחשבתם רק הוסיפו פשע על חטאתם ואמרו שח"ו לית דין ולית דיין, ואין אלקים בקרבינו ח"ו, ואין לנו על מי להשען אלא על כוחינו ועוצם ידינו, וברעיון זה השרישו להם שרש פורה ראש ולענה שצריכים להקים להם מדינה הצינונית וככל הגוים בית ישראל ח"ו.

וכמו ששמעתי מפ"ק של מו"ח ז"ל אבד"ק שאמלויא בהיותו בגעטא, שהי' מתמרמר ואמר "נאר די ציונים האבען אונז אהער געברענגט", והיו דבריו הקדושים בשעתו פלא בעינינו, ואח"כ נודע הדבר שהי' אפשרות להציל כמה אלפים מאחב"י, רק המה בגודל רשעתם היו המעכבים בדבר והכל כדי להוציא מחשבתם הרעה אל הפועל.

ואפשר שעל זה כיוון הכתוב, שאחרי כל החרוף אף והי' לאכול ומצאוהו צרות רבות והיה להם להכיר ולהתבונן שהכל הי' בהשגחה עליונה, ואין לנו עצה רק אלקה ואשובה אל אישי הראשון, ותחת זה אמרו, כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה. ועלינו להתאמץ בכוחינו ועוצם ידינו לעשות כרצוננו ח"ו, - ועל זה גמר ואמר, ואנכי הסתר אסתיר וגו' כי פנה אל אלהים אחרים, כי סמך את עצמו על כוחותיו הזרים (מל' אילי הארץ). וכדי שייטיב לנו ה' ולא יוסיף עוד ליסרה, עלינו להטיב מעשינו וליישר אורחותינו ולהכיר שאין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים שירחם עלינו וישוב את שבותינו ע"י ביאת משיח צדקנו בב"א.

(כונת הלב, וילך)

בפסוק בפרשת וילך וחרה אפי בו וכו' ומצאוהו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא וגו'. וידוע קושית המפרשים למה בא העונש של הסתר אסתיר על מה שאמר להתודות שעל

עצת התורה - (ג)

לאחבנ"י תושבי ארה"ק, הדרך אשר הורה לנו יעקב אבי"ה, כמבואר מדברי רבותינו הראשונים ואחרונים ז"ל

רבינו אמר לר' אפס, כתוב חד אגרא מן שמי למרן מלכא אנטונינוס, קס וכתב מן יכודא נשיאכ למרן מלכא אנטונינוס, כסכא וקרייב וקרעב, א"ל כתוב מן עבדך יכודא למרן מלכא אנטונינוס, א"ל רבי מפני מה אתה מזכר על כבודך, א"ל מה אנא טב מן סבי [זקני יעקב], לא כך אמר כה אמר עבדך יעקב.

(במדרש רבה וישלח ע"ה אות ו')

אמר ר' יכונתן כל מי שרואה לרעות מלך או שלטון ואינו יודע דרכם ועכסוסיכס, יניח פרשה זו לפניו, וילמוד הימנה עכסוסי פיוסיס וריוויסיס.

(מדרש לקח טוב)

ויזו אותם לאמר צמק"א (קידושין כ"ט) ארז"ל אין לו אלא לשון זיורו, מיד ולדורות, וניחא נמי הכא לדורות צא ללמד, ויכיו זכיריסי בגלותינו זה ככבודו כמו שנראה ממדרש רבא דצכל עת שכויו החכמים אלא מלכי אדום על זורכי ישראל היו עוסקים צפרשא זו ללמוד ממנה כיוד יתנהגו, וכמו שפירש הרמז"ן שכל פרשה זו רמז לעתיד.

ויזו את כראשון לאמר, לאמר מיוסר, אלא ר"ל לאמר לאחרים, כלומר ללמד לדורות שיתנהגו צהולכס דורון למלכי עשו להתנהג ככבוד גדול.

(הרד"ם ע"ה)

אבל לא כן הרשעים הללו אחר שבאו ליד יאוש בגלות, פרקו מעליהם עול מלכות שמים עול תורה ומצות, ואמרו לקל סור ממנו, והמציאו לעצמם המצאה שלא להיות עוד כשה אובד בין האומות, ואחר שמצאוהו רעות רבות וצרות רח"ל בגלות, וחשבו מחשבות איך להמציא לעצמם פריקת עול הגלות ולא דרשו את ה' כי אם להיפך.

וזה כוונת אומרם ואמר הלא על כי אין אלקי בקרבי מצאוני הרעות האלה, וקרא מסיפי לרישא מודרש, שמהרעות האלה הפוקדים יום יום שהי' בדין שיגרום התחזקות באמונה, אדרבה גרם שיתפתו לאמור הלא בין כך ובין כך אין אלוקי בקרבי ח"ו ונתננו למשוסה ובוזזים, ע"כ עזבו מקור מים חיים "ומצאנו" היינו שחושבים שע"י שיחשבו למציאות חשוב ויעשו להם שם בארץ ע"י חזקת ידם וכח אגרופם ויכלו להפטר מעול הגלות הנורא ולא להיות משועבד ונכנע תחת האומות, אבל עינינו הרואות כי נהפוך הוא ואדרבא דין גרמא למה שכתוב אחריו ואנכי הסתר אסתיר וגו'.

היוצא מזה כי חיובא רמיא עלינו לסבול עול הגלות ולהיות נכנעים תחת האומות עד עת קץ ולא ננהוג בשררה ובחרות בגאון ובגאווה לפרוק עול מעל צווארנו.

(כונת הלב הגש"פ)

דרכי הגלות ע"פ תורה

מתוך תולדות חייו של הרה"ג ר' דוד סמיט, פעולותיו ופרסומיו לעיני העמים לקדש ש"ש
נעתק מקובץ בית דוד שי"ל ע"י כולל ר' חיים עוזר, קובץ ב' אייר תש"ס דף מ"א

אל תלכו בדרך אתם

מדי דברו עם אחינו בני ישראל גם צעק נגד הציונים הארורים, שהם התחילו אז לעבור בכל אלו המדינות, וחפשו כל אלו היהודים שנשארו שם שבור ורצוץ, ודיברו על לבם שיבואו עמהם לעלות להמדינה, וששם הוא ארץ לא תחמר כל בה, וכמובן הכתות הללו לא רצו שיתחילו לבנות שם בחזרה היהדות, כי רצו שכולם יעלו ולא ישארו שם. ולכן דיברו כסדר על לבם של היהודים האלו, שלא ישמעו לרבינו להישאר שם, רק יבואו אתם עמם "לירד" להמדינה.

ורבינו זצ"ל בכל דרשותיו אשר דרש, צעק נגדם בכל החומר, והסביר ליהודים אלו מה הוא המדינה והמטרה שלה, ומה שהם רוצים מאלו היהודים רוצים לקבץ מכל הסביבות ולעלות עמהם אל המדינה של גיהנם, ושיעשו מהם שם גויים גמורים כאשר כבר עשו לאלפי מיליוני ישראל מתימן וממאראקא וכו' ומכל קצוי תבל שהעבירו אותם לשמדיית רח"ל, ושאיין זה המדינה מדינת ישראל כי אין לזה שייכות עם עם ישראל. והעמיד להם ליסוד גדול שלא יניחו עצמן מהרשעים הציונים, שאינם רוצים בטובתם רק בטובת המדינה, שיהי' להם יותר אנשים. ודרש דרש שהאנשים הללו לא ישנו אם לא ירעו ונגזלה שנתם אם לא ישחיתו, וכל עוד שיש יהודים חרדים על דרך מסורת אבותינו דייקא, הוי זאת להם כשכים בעיניהם וכציונים בצדיהם, וחפצם ורצונם הוא להעביר כל אחד מן הדת ולעשות ככל הגויים בית ישראל רח"ל.

גם השתדל רבינו בפועל בכיעור עבודה זרה מהעיר ווילנא, ועל פי פקודתו הוסרו תמונות שונות מצלמי דמות תבניתם של הראשי הציונים שהיו תלויים בבית הכנסת, ובעיר ווילנא לא קראו עוד את ההלל ביום איד העצמאות שלהם, כי רבינו הסביר להם בדרכי נועם שהוא ניאוף ה' להוכיח שם שמים על עגל המדינה, שהוא מדינת השמר והמינות, ומיוסדת על כפירה בביאת המשיח. וכשנכנס בפעם הראשונה לבית המדרש וראה שתלוי שם דגל המינות, צוה תיכף לראשי הקהילה דרש שיעבירוהו, כי כל זמן שזהו תולה שם אינו רוצה בשום אופן ליכנס בהביהמ"ד הזה, וראשי הקהלה דרשם פקודתו שמרה רוחם ועשו ככל אשר ציוה אותם.

ויבא גם השמן להתיצב

אכן הציונים למיניהם כאשר ראו שזה האיש עומד לנגדם כקוץ עלי דרך, והוא איש תקיף מאד, גבר אלם שאינו מפחד ומתיירא מפניהם, והוא לא יניח אותם להפק את זממם ולעשות מה שלבם חפץ, כי האנשים דרשם אינם רוצים לעזוב את המקום

באומרם כי מה חסר להם על מקומם, הלא יש להם רב שעושה ומעשה להם, מכיב להם הכל, ועושה למען טובתם, ולמה להם לעלות להמדינה. ולכן נמנו וגמרו שלא יניחו אותו להמשיך בפעולותיו, ולעשות כל מה שרוצה, והתחילו להשליך לפניו אבנים על הדרך ועשו כל מצדקי לנגדו, למען היצר לו דרכו, בכדי שיראה שמיותר לגמרי עבודתו שהוא עובד, כי הם יבטלו לו כל מה שיבנה, ולא יניחו אותו להמשיך במעשיו.

גם היה למורת רוחם מה שהרב סמיט היה מקושר עם הממשלה דרשם ובשלום ובמישור הלך אתם, והאנשים הרוצחים האלה זה דרכם מאז ומקדם להסת' ולגרות את האומות ולהעלות חמת אפם על תושביהם היהודיים כדי שיהיה צר להם המקום אשר הם עומדים עליה ויעלו לארץ ישראל, וכמו שהשתדלו בכל ארצות פזורינו להרבות האנטיסעמעמיות. כה עשו אבותיהם בארצות אייראפע בימים ההם, והודות לטובותיהם והנשיקות שונא שתננו אותנו, נהרגו כמה מליונים מישראל כידוע ומפורסם, והנה קמו הם תחת אבותיהם תרבות אנשים חטאים לספות עוד על חרון אף ה' אל ישראל. ועתה ראו כי בכל העולה על רוחם היה לא תהיה, על ידי פעולתיו הנשגבות של רבינו, שהולך בדרכיו ש"א אבינו יעקב לבקש בשלום עשיו ולמצוא חן בעיניו, ובאותו מקום ובאותו זמן אדרבה הוא מרבה פעלים שבני ישראל יוכלו לדור שם בנחת ובשלום, ונוהר מאוד לדור בשלום עם ההמון עם דרשם, ושלא לפגוע בכבודם.

וככה הלכו מדחי אל דחי, ושנאת הרשעים לצדיק היה הולך וגדל מיום ליום, והכניסו תמיד מסירות נגדו אצל המלכות, בכלכלים שונים ומשונים. ונתגלגל הדבר עד שנצטווה ע"י המלכות להחזיר דגל המרידה במלכות שמים להביהמ"ד רח"ל. וזה היה אחר שכבר דרוש דרש להם האיסור הנורא הכרוך בזה, הן מצד ביוון הביהמ"ד והן מעצם הדגל הטמא, והוא כמעמד צלם בהיכל וכו'.

אכן הוא לא קם ולא זע מהם, ולא נפחד כלל מכל מה שנתחכמו בתחבולות שונות נגדו, והמשיך כסדר בעבודתו במסירות נפלאה. פתח שם ישיבה, בכדי שהבחורים לא יעלו ללמוד לארץ ישראל. וגם רצה לפתוח שם ת"ת ולבנות שם מקוה כשרה על מהרת הקודש. וכה הלך מחיל אל חיל, וראה האריך שעבודתו הקשה הצליח דרכו, ומעט מעט במישך הזמן נתחזקה שם היהדות באופן מאד נעלה, וכל זה נתן לו חיזוק שלא יסתכל על כלום רק להמשיך ולעשות לשם שמים.

ואז בעת ההוא כבר היו שם בהעיר ווילנא, קרוב למאה משפחות שומרי שבת וכשרות, ושומרי הלכות יסודות הדת על מהרת הקודש, כולם אנשים

אשר חפצם רצונם ותשוקתם הוא לדע יותר ויותר מיהדות ומה' ותורתו.

קבל תבל ומלואה

כאשר ראו שכל מעשיהם ומצדקיהם אינו משפיע עליו כלום, אז הלכו לדבר על הראדיא בפני שוכני ארץ ומלואה, בכוונה לגרות את הגויים דרשם נגד היהודים, ורצו בזה שהיהודים יצטרכו לברוח משם ועי"ז יעלו עמהם להמדינה, כדרכם וכעלילותם הנלוזה מאז ומקדם. וכוננתם בזה היתה לבנות שם האנטיסעמיטיזם בכדי שיראו אלו היהודים שאין שם מקומם. ואכן כבר התחיל האנטיסעמיטיזם להשריש שרשים כאן ושם.

אכן גם מזה לא נפחד רבינו, והוא ג"כ הלך נגדם לפי דרכם, וגם הוא דיבר על הראדיא בלשונו המתוק, בפני אלפי גויים וראשי אומות, והסביר להם שקליפת הציונות אין להם שייכות עם העם ישראל, ובטוב טעם ודעת האריך שעושים את הכל על דעתם ואין זה דעת כל עם ישראל, וכל מעשיהם הם בניגוד למסורת דת ישראל. והלילה לגרות את האומות נגד היהודים, אין זה מדרך התורה, אדרבה נצטוונו שלא ימרוד באומות רק ידרוש שלום ומותבם כל הימים, וכ"ז זמן חיותנו בגלות אנו צריכין להיות בשלום עם כל הממשלות.

גם הסביר להם על פי דרכם מה שאיתא בגמרא במסכת ברכות דף י"ז, מרגלא בפומיה דאביי לעולם יהא אדם ערום ביראה, מענה רך, משיב חמה, ומרבה שלום עם אחיו, ואפילו עם נכרי בשוק, כדי שיהא אהוב למעלה ונחמד למטה, ויהא מקובל על הבריות. אמרו עליו על רבן יוחנן בן זכאי, שלא הקדימו אדם שלו מעולם, ואפילו עם נכרי בשוק, עי"ש.

אח"כ דיבר ג"כ דרשה בהפארלעמענט, הנקרא "האזו אוו קאמענט'ס", נגד כל השרים ועבדים המיניסטארן והראשים, והפרעזידענט שחתם על הכתב הרבנות שלו הנקרא בשם "לאנס בערגאנס" הוא סידר לו שם שיוכל לדרוש, (אז כבר לא היה פרעזידענט אכן עדיין היה מהראשים בהמדינה). ורבינו הסביר האריך שאנו צריכין לבקש תמיד על המלכות כמו שאמרו חז"ל הוי מתפלל בשלומה של מלכות וכו', וגם אמר כי נצטוונו לברך ברכה מיוחדת כשאנו רואין מלך. וסיפר להם המעשה שאירע בעיר ראדין ששם ישב הגאון עולם ה"חפץ חיים" זצ"ל, ופעם עלה שם שריפה גדולה ונורא מאד, וכמעט כל העיר עלתה באש רח"ל, אז חזר ה"חפץ חיים" על הפתחים בכל העולם כולו לקבץ מעות שיוכלו לבנות מחדש העיר כמו שהיה, ואז נתן כמו כן מעות לכל הגויים דרשם שגם המה וגלילותיהם והמסחרים שלהם יוכלו לבנות א"ע

נתחכמה, כדת מה לעשות עם זה "הרבי דוד" שעומד לשמן נגדם על כל צעד ושעל והוא להם כחומץ לשינים וכעשן לעינים, ולא יכלו לשית עצה בנפשם האיך יכולין להבריא אותו מהעיר ווילנא. והמתינו על הזדמנות מיוחדת שיוכלו לשלם לו "כגמול דינו".

- המשך יבא בס"ד -

ודרשתו עשה אז רושם גדול על כולם, ואף שהוא דיבר דרשתו על לשון אחד, עכ"ז לרוב תוכניותו נעתק הדרשה על כמה לשונות, ונשמע קולו בכמה מדינות באיראפא, וגם היו יכולין לשמוע דרשתו על הראדיא בעיר לאנדאן, וכל האומות דשם הבינו דיבוריו שיצאו מפה דובר אמת בלבבו שהסביר הענין בטוב טעם ודעת. וגם נקלטה הדרשה על "קאסעמע", והפיצו את הטע"פ בין ההמונים תחת השם "The Challenge of World Peace".

אכן הציונים למיניהם התחילו להכין א"ע בהבה

מחדש. ומזה הביא רבינו להם ראייה כי עם ישראל הוא עם המבקש שלום, ולחיות בשלום עם העמים, ולא ח"ו להתגרות בהם.

וגם סיפר כי כשמנדיג האגודה מאיראפע מר הארי גודמאן נפגש פעם עם האדמו"ר מסאטמאר זי"ע, ודיברו יחדיו, אז ביקש האדמו"ר מסאטמאר מאתו שילך לפרסם קבל תבל ומלואה, שעם ישראל אינו עם המבקש מלחמות, רק לחיות בשלום ובשלום עם שכניהם סביביהם, ולא למרוד בהם.

החיוב להביע נאמנתינו להממשלות והתנגדותינו להציונית, להסיר הסכנה שמעוררים עלינו

אגרת קודש ממרן הגה"ק מהרש"ב מליובאוויטש זצ"ל

ובשם ה' ובשם תוה"ק הננו מזהירים את אחינו כל אשר נגע יראת ה' בלבבו להבדל מהרעיון הציוני לגמרי ולהזהר מחברתם.

ב. לסדר קול קורא אל הצעירים על משוכת נפשם (הדימיקראטיעם) להוכיחם ע"ז מצד תוה"ק, ואשר בזה המה מביאים רונו על כל אחינו יושבי מדינתנו ואם ח"ו תסיר הממשלה יר"ה את השגחתה מאתנו הלא מסוכנים אנחנו ח"ו בנפשינו ממש, וכאשר אנחנו מצידנו נהי' נאמנים ומסורים אל הממשלה יר"ה תקוותינו חזקה אשר תמה חסדה עלינו ותשגיח עלינו לשמור אותנו ומטובה הגדול תענקינו לחיותינו כיום הזה. והקול קורא יהי' בלה"ק וזשארנאן ויודבק בכל הבתי כנסיות.

וצריכים למסור למומחים לדבר לסדר המחאה והקול קורא בהשכל ודעת ויבקר מהרבנים הג', ויחתמו עליהם כל הרבנים הנאספים. - (אגרות מהרש"ב ח"ב מכתב רכ"ד)

א. ראשית דבר לסדר ולקראו מחאה נגד מעשה הצעירים ולהביע רגשי עבודתנו הנאמנה למלכינו יר"ה וכו'.

והנני מציע בזה, אשר בהמחאה תהי' מבואר מפורש אשר סיבת משוכת הצעירים הוא משתי סיבות, האחת מפני התרחקם מתוה"ק באופן נורא ומבהיל, והשנית מפני הציונות שהתעוררה והתגברה רגש הלאומי בלב החמון בכלל והצעירים בפרט, והיא המביאה אותם לצאת מסדרי ההגדרה, ורוח אחרת נהייתה בהם. ואנחנו הננו מנגדים בכל תוקף ועזו אל הציונות מצד הדת ומצד שלום המדינה.

ובאסיפתנו זאת נשתדל למצוא דרכים לקרב גם את צעירי אחינו אל תוה"ק אשר תקוותינו תאמצינו שהממשלה יר"ה אשר בחסדה נתנה לנו הרשיון על האסיפה הזאת תחוק ידינו בהדרכים אשר נמצא אל הרעיון הנשגב הזה ותתן לנו יכולת להשיג מטרותינו האדיר.

אשריכם גבורי חיל!

ביום שלישי העעל"ט הלכו עסקני ירושלים תלמידי חכמים אל בית שר פאלעסטינע יאסיר אראפאט, להודיע לו שעם ישראל הנאמן לה' מתנגדים בתוקף אל כפירת הציונות ומדינתה, ומקבל עליו עול גלות העמים ודורשים את שלומם כמאה"כ דרשו את שלום העיר וגו', ומרוצים להכניע לאו"ה כרצון השי"ת ולקבל את עול שלטונם על אה"ק כולה כאזרחים נאמנים, כמו שהתנהגו בני ישראל כל אורך שנות גלותינו.

זכו היהודים הללו שנתקדש שם שמים על ידיהם ונפרסם פעולתם בכל העולם, וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עלינו, כי יהודים נאמנים לה' אנו, ולא כופרים ציונים, ולא רוצחים, ואין אנו ללחומים עמהם ח"ו. ובס"ד יהי' זה הצלה גדולה לישראל כעצת התורה, בפרט כשלאחרונה מתגרים הציונים בהם באופן נורא ורוצים לגרש הפרעזידענט שלהם מעל בסאו.

ממנו ילמדו וכן יעשו כל ישראל להשליך את פסל הציונות, ולהאמין בגלות וגאולה מן השמים, ולקבל עול הגלות באהבה, ולצפות לישועת ה' בגילוי כבוד מלכותו עלינו בב"א.

מי שרוצה:

- ◆ לשלוח הערות
- ◆ להשתתף בהוצאות
- ◆ לקבל הגליון ע"י הפעקס
- ◆ לקבל גליונות הקודמים

נא לשלוח אל האדרעסס:

Koile Demei
P.O.B. 1316
Monsey NY 10952

או ע"י הפעקס

1-718-384-8218